

ה"ת 6418/12/21 - מדינת ישראל - יחידת להב 433 נגד מוחמד יאסין, אליאס יאסין, אוסאמה יאסין, אחמד יאסין

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 6418-12-21 יאסין ואח' נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשת	מדינת ישראל - יחידת להב 433
נגד	
משיבים	1. מוחמד יאסין 2. אליאס יאסין 3. אוסאמה יאסין 4. אחמד יאסין

החלטה

לפניי בקשת המדינה להאריך תוקף הצווים, למשך 180 ימים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") וכן סעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיבים ואחרים, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפוש אשר נערכו בבתי המשיבים ובחצריהם בתאריך 16.11.21, והוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת.
2. ביום 16.11.21 החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפליליים העיקריים, אשר על פי החשד קשרו קשר לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. חלק מהחשודים נעצרו, מעצרום הוארך מעת לעת, עד ליום 10.12.21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון. המשיבים כאן, אף הם חשודים בפרשה.
3. הבקשה מתייחסת לרשימת התפוסים המפורטת בנספח א' לבקשה ומכילה 59 פריטי תפוס הכוללים: נדל"ן, רכבים, כספים מזומנים, כספים בחשבונות שהופקדו לחשבון המשטרה, מסמכים, R-DISK ומטען WAINK, טלפונים ניידים, פנקסי המחאות, ספחים של פנקסי המחאות, המחאות, מחשבים, משקפי שמש (שנטען כי ניתן להשיבם).

4. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבוניות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות הלבנת ההון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים אצל נותני שירותים פיננסים (נש"פים) שונים וביניהם בנש"פ הרשום על שמו של משיב 1. המשיבים 2-4 בניו של משיב 1, שימשו כעובדים ו/או מנהלים בנש"פ כאמור, במהלך התקופה הרלוונטית לחקירה.

5. המבקשת הבהירה כי מדובר בפרשיה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. החקירה מתנהלת בצוות חקירה מיוחד (צח"מ) משותף עם רשות המסים ומלווה על ידי הפרקליטות, נחקרת כמקשה אחת ועודנה מתנהלת, כאשר מבצעות פעולות חקירה מהותיות וטכניות כאחד, על כן נתבקשה הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים על מנת להבטיח מימוש חילוטו של הרכוש התפוס לפי הוראות חוק הלבנת הון והפסד"פ.

6. במסגרת הדיון שהתקיים בפניי, חזרה המבקשת על בקשתה להאריך תוקף תפיסת התפוסים המצוינים בנספח א' לבקשה. נטען כי החשדות כנגד כל אחד מהמשיבים התחזקו, הרכוש מושא הבקשה הינו רכוש בר חילוט. עוד נטען, כי שוויו של הרכוש התפוס נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים והמוערך במיליארדים.

7. בעיקרי הטענות שהוגשו על ידי בא כוח המשיבים ובהשלמת הטענות בעל פה, התנגדו המשיבים לבקשה. נטען כי אין למשיבים בכלל ולמשיב 1 בפרט, נגיעה לעבירות המיוחסות להם. העבירות בניגוד למשטר הדיווח, גם אם יוכחו, הינן במדרג החומרה הנמוך בחוק לאיסור הלבנת הון. נטען עוד כי, החשד המוכחש, נוגע לפעילות ניכיון שיקים של לקוח הקשור לנש"פ, שכלל ובוצעה הרי שבוצעה ללא ידיעת וסיוע המשיבים, בעוד שעסקינן בעסק ותיק, הפועל מזה שנים ומשרת לקוחות רבים ותורם לציבור. באשר לשווי העבירה, חלק בא כוח המשיבים על ההיקף המוערך וביקש שבית המשפט ייתן דעתו כיצד הערכת המבקשת לשווי בסך 8 מיליון ₪ בתחילת החקירה, הפכה למיליארדים. עוד נתבקש בית המשפט ליתן דעתו האם פעולות החקירה שבוצעו ואלה שיבוצעו קשורים למשיבים. נטען עוד כי היעדרות לבקשה, ובדגש על אי השבת ההמחאות שנתפסו, השייכות ללקוחות עסק הנש"פ והכסף המזומן, הסבו ועדיין מסיבים למשיבים נזק כלכלי אנוש ובלתי הפיך ויוביל לקריסתם הכלכלית של המשיבים. יתרות הזכות, שהועברו למבקשת, היו והינם "צינור חמצן" לפעילות העסק באשר אין עסקינן בכספים אישיים של המשיבים, אלא בהמחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדין מלקוחות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשייה. הלכה למעשה, המשיבים מוצאים עצמם כמי שאיבדו כספים הנדרש כחלק מפעילותו של העסק שנותן שירותים פיננסיים. בנוסף, נטען כי התפיסה אינה מידתית על כן יש להשיב את הרכוש התפוס למצער, להשיב כל יתרות הזכות הקשורות להמחאות ולכספים שניתנו למשיבים על ידי צדדים שלישיים ואילו יתרת הרכוש תיוותר תפוסה ברישום בלבד.

8. בא כוח המבקשת השיב על כל הסוגיות במחלוקת שהתעוררו, ואשלב חלק מטיעוניו בהכרעה.

בנקודות הרלבנטיות.

דין והכרעה

9. סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע החשוד, והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקניניות של החשוד. כשכנגד אותה הפגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. על כן, שומה על בית המשפט הדן בבקשה לשקול בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת לחשוד (בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.06)). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשוד וחלופות תפיסה אפשריות.

10. כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצווה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.08.18) (פסקה 17)). לפיכך אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.07) (להלן: "**ענין סיטבון**")).

11. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** [פורסם בנבו] (8.04.18)).

מן הכלל אל הפרט

12. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שהוגשו בכתב ושמעתי את טיעוניהם במהלך הדיון בפניי וכן לאחר עיון בתיק החקירה ובדו"חות הסודיים שהוגשו לעיוני, נחה דעתי כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר מבוסס, הקושר את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם, לרבות ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד, השמטת הכנסות במזיד, אי עמידה במשטר הדיווח ועבירות הלבנת הון, כי העבירות המיוחסות בוצעו, וזאת בהתחשב בשלב בו מצויה החקירה.

13. אציין בהקשר זה כי לא נעלמה מעיניי העובדה כי משיב 4 טרם נחקר, וראוי כי חקירתו תתבצע בהקדם, יחד עם זאת מעיון בחומר הגולמי שהוצג לעיוני, לרבות חקירת המשיבים 1-3, חקירת חשודים אחרים, עדויות ומסמכים רבים אחרים, עולה כי עוצמת החשד נגד המשיבים בכלל ומשיב 4 בפרט קיימת ושרירה. התשתית הראייתית אשר הוצגה לעיוני אינה דלה כלל ועיקר, כמו כן ובניגוד לנטען, אין עסקינן בעבירות במדרג חומרה נמוך. כפי הידוע, בטרם התקבלה החלטה על הגשת כתב אישום (אם בכלל), יכולת הפירוט בהחלטה כאן הינה מוגבלת עד מאוד, ומשכך אני מפנה, בין היתר, לחומרי החקירה הגולמיים ולדו"ח הסודי. סבורני כי, די בתשתית הראייתית שהונחה לפניי כדי לבסס קיומו של חשד סביר. בנוסף, לא שוכנעתי כי היחידה החוקרת שקטה על שמריה אלא ניצלה את הזמן כראוי לצורכי חקירה וביצעה עשרות פעולות בכלל וכאלה הנוגעות למשיבים בפרט.

14. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של המשיבים. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.08.19); בש"פ 1093/20 דבש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (14.02.2020)).

15. כאמור, בא כוח המשיבים חלק על מידתיות התפיסה בהקשר לסכום החילוט העתידי, ככל שייקבע. לגישתי, גם אם יורשעו המשיבים בביצוע העבירות המיוחסות להם, כאשר הסיכוי לכך לשיטתו הינו אפסי, הרי שאין זה סביר כי היקף העבירות מגיע למיליארדים. אעיר שמלבד טענה כללית, לא נימק בא כוח המשיב טיעוניו לענין היקף העבירות. יחד עם זאת, לנוכח הפער בהיקף כפי שנטען על ידי המבקשת בתגובתה לשחרור התפוסים מיום 09.12.21 (8 מיליון שקלים, הגם שהסכום התעדכן במעמד הדיון כפי שהוצג בדו"ח הסודי לעיון בית המשפט ביום 13.12.21), לעומת ההיקף הנטען כיום (מיליארדי שקלים) מצאתי להתייחס לטענה זו.

16. בתמצית אציין, כי לשיטת המבקשת, מועד התגבשות העבירות הינו בעת קבלת הרישיון ומשכך, כל מחזור הפעילות בנש"פ באותה שנה מהווה את היקף העבירה. במקרה דנן, על פי החשד, בין השנים 2020-2021 המשיבים ביצעו עבירות על משטר הדיווח, ולכן היקף העבירות המיוחס למשיבים מהווה את סך כל המחזור הפעילות בשנים אלה. זאת לצד ביצוע עבירות אחרות של מרמה, שימוש במסמכים מזויפים, ומסירת מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח.

17. לאחר עיון בחומרי החקירה שהועברו לעיוני ובפסיקה, מצאתי לדחות טענות המשיבים, בשלב זה של ההליך, לפיהן היקף העבירות נופל מהיקף התפיסה, זאת לנוכח הראיות שהוצגו לעיוני וגם לנוכח התכלית המובהקת של החילוט, אשר נועדה "להוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, [פורסם בנבו] (18.05.98) עמוד 410). גם אם לא תתקבל טענת המבקשת בסופו של יום, כי היקף העבירה מהווה כל מחזור הפעילות בנש"פ בשנים 2020-2021, ואיני מתכוונת לקבוע מסמרות בענין זה, בשלב כה מוקדם של ההליך למתן סעד זמני, כעולה מחומר החקירה, היקף

העבירות המיוחס למשיבים, ואשר קיים לגבי **חשד סביר**, הינו עצום.

18. באשר לטענת המשיבים לפיה החשד נוגע, לכל היותר, לפעילות הפלילית של לקוח הקשור לנש"פ, שכלל ובוצעה הרי שבוצעה ללא ידיעת וסיוע המשיבים, בעוד שעסקין בעסק ותיק, הפועל מזה שנים באופן כשר ומשרת לקוחות רבים, הרי שטענה זו אינה עולה בקנה אחד עם מטרות חוק איסור הלבנת הון וממילא אין מקום לאבחן בין סכומי הכסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור", עם סכומי כסף "כשרים", אשר על פי הנטען מקורם בפעולות לגיטימיות במהלך העבודה השגרתית. בע"פ 2333/07 **שלמה תענך נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.07.10), נדחתה הטענה כי יש להתחשב בתקבולים שקיבל אחד המערערים שם בגין עבודה שבוצעה על ידו כדין ואין להורות על חילוטם. נקבע כי שעה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, שמקורם בפעולות לגיטימיות, ונטמעו זה בזה והתמזגו זה לתוך זה, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף כולו מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו (פסקה 265). גם בע"פ 4980/07 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.11.10) נקבע כי יש לראות בתקבולים כולם "רכוש אסור" וכפועל יוצא מכך ניתן לחלטם במלואם (פסקאות 35-37).

19. ראו עוד בש"פ 5723/14 **טולוטו שיר נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (3.11.14), שם נקבע:

"באשר לסוגיית גובה הסכומים נושא העבירה, אכן הלכה היא כי 'בלעו של גזלן' משמעו הכספים בהם בוצעה העבירה ולא ה'עמלה' שגוזל כל עבריין אגב ביצועה..." (פסקה 12).

20. דברים דומים, נקבעו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 6145/15 **רונאל פישר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.10.15) ולפיהם:

"...חוק איסור הלבנת הון נועד להתמודד עם מקורות המימון של פעילות עבריינית מאורגנת ומתוחכמת. לשם כך, החוק מאפשר לחלט ממלכין ההון רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה כולה, גם אם הסכום אותו קיבל המלכין כעמלה על פעולותיו היה נמוך יותר..." (פסקה 23).

21. בע"ח (מרכז) 55233-01-16 **מדינת ישראל נ' מאיר נחמני**, [פורסם בנבו] (4.04.16) בית המשפט קיבל את בקשת המדינה למתן צו זמני ברכוש של נאשם שהואשם, בביצוע פעולות על מנת לגרום לדיווח לא נכון לרשות להלבנת הון, בכך שרשם המחאות תוך יצירת מצג שווא ביחס לזהות הנהנים, ודיווח דיווח כוזב, הנסמך על הצהרות כוזבות שניתנו לו לעניין זהות מקבלי תמורת ההמחאות. נפסק באשר לסוגיית גובה הסכומים מושא העבירה, כי 'בלעו של גזלן' משמעו הכספים בהם בוצעה העבירה ולא ה'עמלה' שגוזל כל עבריין אגב ביצועה.

22. בבע"ח (מחוזי-חי') 19927-03-15 **מדינת ישראל נ' כעכוש** [פורסם בנבו] (19.09.15), נקבע שכאשר מדובר בעבירה של עשיית פעולות ברכוש על מנת שלא לדווח, או על מנת לדווח דיווח לא נכון, עמוד 5

לפי חוק איסור הלבנת הון, די בכך שיהיו בידי המדינה ראיות לכאורה לכך שבכספים שנתפסו נעשו פעולות כדי להימנע מדיווח או כדי לדווח דיווח לא נכון ואין צורך להוכיח איזה חלק מהכספים הושג בעבירה.

23. גם בע"פ 3725/19 **מדינת ישראל נ' מוחמד זידאן** [פורסם בנבו] (27.01.20) נקבע באשר לחילוט, לפי סעיף 21(א)(1) לחוק איסור הלבנת הון ולהלכה הפסוקה, כי היקף הרכוש שהוא בר חילוט הוא בשווי הרכוש בו נעברה עבירת הלבנת ההון והוא אינו מוגבל אך לתקבולי העמלות שהגיעו לידי המערערים.

24. בדנ"פ 2168/20 **ירון בלווא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.06.20) דחתה כב' הנשיאה חיות, בקשה לדיון נוסף בפסק הדין בע"פ 6339/18 (הפרשה נסבה על תיאום מכרזים לביצוע עבודות גיזום עצים באזורים שונים בארץ), בגדרו נפסק כי יש לכלול במסגרת הרכוש שהינו בר חילוט לפי סעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון את כלל הרכוש שנעברה בו העבירה, ולא רק את הרווח שהשיג העבריין בשל כך.

25. לסיכום, יישום ההלכות לעיל, בשינויים המחויבים לענייננו, לנוכח מהות העבירות המיוחסות למשיבים, ובזיהור הראויה שעל בית המשפט להפעיל בשלב זה של ההליך, מקום שהחקירה טרם הסתיימה, כאשר אין זה נכון לקבוע מסמרות בנדון בגדרה של הבקשה המתמצה בסעד זמני, ויש להותיר את הדיון לשלב החילוט הסופי, הביא אותי למסקנה כי החשד הסביר מבסס ביצוע עבירות בהיקף עצום. גם אם יתברר בסופו של יום, כי היקף העבירה אינו מגיע כדי מיליארדים, היקף העבירות שהוצג לעיוני, מגיע בחישוב זהיר, לכל הפחות, לעשרות רבות של מיליוני שקלים. היקף זה עולה בהרבה על סכום התפיסה, שכן כעולה מחומר החקירה, סכום התפיסה לגבי משיב 1, מסתכם ב- 14,832,874 ₪ הכולל 1,809,500 ₪ (נדל"ן), 760,000 (רכבים), 11,574,734 ₪ (חשבונות), 477,150 ₪ (מזומן) ו- 21,490 (המחאות). ואילו לגבי משיב 2 מסתכם ב- 150,000 ₪ לערך הכולל, 148,000 (רכבים) ו- 3,286 (חשבונות). באשר למשיב 3, מסתכם ב- 4,995 (חשבונות) ולגבי משיב 4, מסתכם ב- 739,284 ₪, מתוכם 185,000 (נדל"ן), 364,000 (רכבים) ו- 190,284 (חשבונות).

26. אזכיר בהקשר זה, כי הסמכות להורות על חילוט של רכוש, לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, אינה מוגבלת לחילוטו של "הרכוש האסור" בלבד. סמכות החילוט משתרעת על רכוש מתוך רכושו של הנדון **בשווי** של רכוש העומד בתנאי סעיף 21 לחוק.

27. באשר להמחאות, ב"כ המשיבים כיוון עיקר תגובתו להחרגת ההמחאות על סך כ- 11,000,000 ₪, מגדרה של התפיסה לצרכי חילוט, שכן הן שייכות לשיטתו לצדדי ג' (לקוחות של הנש"פ) ומשכך מנועה המבקשת מלעתור לצו זמני ברכוש בעניינם. נטען בתגובה, ובהמשך גם בעל פה, כי תפיסת ההמחאות הסבה ועדיין מסבה למשיבים נזק כלכלי אנוש ובלתי הפיך. מדובר בהמחאות שנפרעו בחשבונות המשיבים לאחר שהתקבלו כדין מלקוחות העסק שאינם קשורים כלל ועיקר לפרשה.

המבקשת חלקה על טיעוני המשיבים וטענה כי ההמחאות שייכות לנש"פ ולא לצדדי ג', וטענות המשיבים אינה מתיישבת עם חומרי החקירה בתיק.

28. אכן, טענות המשיבים לעניין ההמחאות נטענו בעלמא, ולא הובאו ראיות לתמיכה בטיעוניהם כאשר מנגד עומד חומר הראיות שהוצג לעיוני (מפנה לחומר החקירה בתיק ובדגש על החומר שסומן על ידי - מ/1). אציין כי תכליתו של חוק איסור הלבנת הון מחייבת לאפשר המשך תפיסת ההמחאות לצורך חילוט עתידי.

29. כאמור, אין חולק כי תפיסת נכס לצורך חילוט עתידי כרוכה בפגיעה בזכות בעל הקניין אשר הליך החקירה בעניינו טרם הסתיים וממילא לא נקבעה אשמתו. יש גם לשקול את אלמנט משך הזמן ואת התארכות ההליכים המשפטיים (רע"פ 6709/15 **דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל** [פורסם בנבו] (21.01.16)). ברם, מנגד, עומד האינטרס הציבורי המחייב ביצוע איזון הולם בינו לבין הפגיעה בזכויות בעל החפץ. בענייננו, בנסיבות המקרה דנן ובהתחשב בחומרת העבירות, מורכבות החקירה והסתעפותה, ובזיקה בין ההמחאות שנתפסו לבין העבירות המיוחסות למשיבים, לא השתכנעתי כי הפגיעה הנטענת במשיבים או בצדדים שלישיים ואשר לא הוכחה, ובשים לב למשך הזמן שחלף ממועד התפיסה, מביאים לשינוי נקודת האיזון בעת הזו (בש"פ 584/09 **קריסטל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (15.02.09)). (ראו והשוו: ענין סיטבון, פסקה 52).

30. תפיסתן של ההמחאות עודנה הכרחית להגשמת המטרה לשמה הן נתפסו, זאת בהעדר חלופה אחרת שפגיעתה במשיבים פחותה ואשר ניתן להגשים דרכה את מטרת התפיסה של ההמחאות. לעת הזו, בצל הביקורת השיפוטית שהופעלה על תהליך זה (ראו החלטה מיום 13.12.21), ובהינתן חומר הראיות שהוצג לעיוני, סבורני כי טרם השתנתה נקודת האיזון שיש בה כדי להביא לדחיית הבקשה להארכת תוקף התפוסים.

31. באשר לטענת המשיבים, כי עסקינן בתפיסה בלתי מידתית, אשר פוגעת במשיבים ועלולה להוביל לחורבן כלכלי. שקלתי בהקשר זה, את כלל השיקולים, לרבות הערכת מידת הצורך בהותרת התפוסים בידי המשטרה, בהתאם לעוצמת התכלית שהתפיסה נועדה להשיג; מתן עדיפות לסיום החקירה; מורכבות החקירה והתפתחותה; היבטים שונים הנוגעים לטיבו של החפץ מבחינת בעל הקניין; הפסול החוקי בהחזקתו; מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפץ; המחאות שעל פי הנטען נמסרו במסגרת עסקאות כשרות; הנזק שנטען כי נגרם למשיבים ולצדדים שלישיים משלילת החזקתם בהמחאות בטרם הסתיים ההליך המשפטי, משך הזמן בו מוחזקים התפוסים בידי המשטרה, והגעתי למסקנה שלא ניתן לומר כי מדובר בבקשה בלתי מידתית המצדיקה התערבות. לא נעלם מעיני שעסקינן בשלב ראשוני של ההליך, טרם הגשת כתב אישום, כאשר מדובר בחשדות בלבד, כאשר יש לשמור על האיזון העדין שבין זכות הקניין של המשיבים וחופש עיסוקם, אל מול האינטרס הציבורי והצורך להבטיח כי גזר דין הכולל חילוט כספי העבירה, בהינתן העמדה לדין והרשעה, יוכל להתממש.

32. לזאת אוסיף כי הטענות לקריסה כלכלית של המשיבים, נטענו בכלליות וללא תימוכין. המשיבים לא תמכו טיעוניהם בראיות כלשהן בדבר הנזק שייגרם להם, לנש"פ או לצדדים שלישיים. משכך, לא התרשמתי כי המשך תפיסת הרכוש עלולה להוביל לקריסתם הכלכלית של המשיבים, להבדיל מקושי כלכלי שוודאי פוגע ברווחתם באופן כללי. אולם, בשים לב להיקף העבירות הנטען ושווי התפוסים מנגד, הרי שעסקינן בתפיסה מידתית ואין מקום להורות על ביטולה.

33. באשר ליתר התפוסים לרבות מחשבים, טלפונים מסמכים ועוד לא מצאתי להורות על השבתם למעט הפריטים שהסכימה המבקשת להשיבם בשלב זה. באשר לטלפונים ולמחשבים, עם מיצוי תוצרי החקירה, יש להשיבם למשיבים. על היחידה החוקרת לקדם ביעילות פעולות החקירה לטלפונים הניידים שטרם בוצעו, ומיצוי תוצרי החקירה לטלפונים ולמחשבים שהועתקו ולהשיב אותם לאחר תום ביצוע הפעולות למשיבים, בכפוף לכך שיחתמו על כך שהעותקים המצויים בחזקת המבקשת זהים למקור, וכי לא יעלו טענות בענין כלל הראיה הטובה ביותר. בהקשר זה ובאיזון שבין צרכי החקירה לצרכי המשיבים לעשות שימוש בטלפונים ובמחשבים שלהם, מצאתי להעדיף את האינטרס הציבורי של חקר האמת.

סיכום

34. לאחר שערכתי את האיזונים הצריכים לענין, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על חומרי החקירה ובהתחשב בקצב התקדמות החקירה ובדגש על פעולות החקירה הרבות אשר בוצעו מתום מעצרו של החשודים ביום 25.11.21 ועד היום ולפעולות החקירה המבוקשות, וכן בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, יש לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק את התפוסים כאשר שווי התפיסה נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים. (ראו והשוו: ע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.17); ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.17); ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.18). שם נקבע כי ניתן לאפשר החזקת תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים (לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ולחילוט בשווי מלוא העבירות)).

35. עיון ברשימת פעולות החקירה שנותרו לביצוע, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים, על כן אני נעתרת למלוא התקופה המבוקשת.

36. לסיום, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים שמניינם מיום 16.05.22.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

חומרי חקירה יוחזרו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תשפ"ב, 15 יולי 2022, בהעדר הצדדים.